

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – II. ÉVFOLYAM – 39. SZÁM, 2009. SZEPT. 27.

Kedves Testvéreim!

Ez a felolvasott Igeszakasz abban az időben játszódik, amikor Izrael népe az Egyiptomból való csodálatos szabadulást követően lassan a pusztai vándorlás végéhez ér. Küszöbön van a honfoglalás. Ott állnak az ígéret földjének kapujában. Kémekeket küldenek, hogy azok hozzanak hírt az Úr által számukra megígért földről. A kijelölt kémekek: Józsué és

tomból, elkezd zúgolódni és elégedetlenkedni, és ismét megmutatja, hogy képtelen bizni az Úr segítségében. Elhagyták a biztos jólétet, ahol egy nagyon fontos dolog nem volt az övék, nem volt szabadságuk. Isten kiszabadította őket a fogságból, és ez a hamis biztonság helyett a szabad, független, de nélkülözésekkel nehezített életet jelentette. Jön a nyugtalanító beszámoló az ígéret földjéről, és ahelyett, hogy rábíznák magukat

És monda Mózes az Úrnak: Ha meghallják az egyiptombeliek (mert közülök hoztad fel e népet a te hatalmad által): Elmondják majd e föld lakosainak, a kik hallották, hogy te Uram e nép között vagy, hogy szentől szembe megjelentetted magadat te Uram, és hogy a te felhőd megállott ő rajtok, és felhőoszlopban jársz te ő előttök nappal, éjjel pedig tűzoszlopban. Hogyha mind egyig elvesztet e népet, így szólanak majd e népek, a melyek hallották a te híredet, mondván: Mivelhogy nem vihette be az Úr e népet a földre, a mely felől megesküdött nekik, azért öldöste le őket a pusztában. Most azért hadd magasztaltassék fel az Úrnak ereje, a miképen szólottál, mondván: Az Úr késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú, megbocsát hamisságot és vétket, de a bűnöst nem hagyja büntetlenül; megbünteti az atyák álnokságait a fiakban harmad és negyed íziglen. Kérlek, kegyelmezz meg e nép hamisságának a te irgalmasságod nagy volta szerint, a miképen megbocsátottál e népnek Égyiptomtól fogva mind eddig.

4Móz 14,13-19

Káléb örömteli, ugyanakkor elrettentő hírekkel érkeznek vissza Kánaánból: igazolják Jahve ígéretét, hogy az ígéret földje valóban tejjel-mézszel folyó és nagyon termékeny ország, emellett azonban beszámolnak a kánaáni nép erejéről és vitézségéről is.

Az ígéret földjének kapujában a választott nép, akit Isten csodás jelekkel, isteni hatalmát sokszor és egészen konkrét módon megmutatva kivezetett Egyip-

a mindenható Istenre, egy-kettőre megszólalt a panaszkorus: Bárcsak meghaltunk volna Egyiptomban, vagy halnánk meg itt a pusztában! Miért akar bevinni minket az Úr arra a földre? Azért, hogy fegyvertől hulljunk el, asszonyaink és gyermekeink pedig prédára jussanak? Nem volna jobb visszatérnünk Egyiptomba? (4Móz 14,2b-3) Az elégedetlenség, a kétségeskedés pedig cselekedetbe torkollik: a saját gyengeségét, kicsiny-

ségét, esélytelenségét hangoztatva a nép fellázad Jahve ellen és a vezetők ellen – meg akarják kövezni őket, tehát a halálukat kívánják.

Isten pedig azt mondja, hogy „elég”! Ugyan szenved ettől a döntéstől, fáj kimondania az ítéletet, de kimondja a szomorú és visszafordíthatatlan határozatot. Választott népe, amelyet isteni hatalmát megmutatva csodás jelekkel kivezetett Egyiptomból, a pusztai vándorlás során felhőoszlop és tűzoszlop képében vezetett, végig csodálatos módon gondoskodott róla és védte azt, (Józsue, Nún fia és Káléb, Jefunne fia kivételével) mivel a szeretet ilyen kézzelfogható jelei ellenére sem jutott hitre, nem láthatja meg a neki esküvel megígért tejjel és mézzel folyó országot. Isten folyamatosan jelen volt népe életében, és a nép erre folyamatosan vak maradt. Elég a hátatlanságból, elég a vakságból! Mit lehet egy ilyen néppel tenni? Elfogytak az eszközök, nem lehet semmi mást, csak elpusztítani.

Értsük jól Testvéreim! Nem az a baj, hogy az emberek nem hisznek a csodákban, hanem az, hogy elfelejtik. Akkor és ott hisznek, teljes átadással viszonyulnak a csoda ablakán megmutatkozó Isten felé, ám visszarázódnak a hétköznapiak, az elégedetlenség világába és az egykori csoda mintha meg sem történt volna. A Kánaán kapujában megfélemlenek arról, hogy az Úr valóban az Isten, hogy minden a hatalmában áll.

Kicsit olyan ez, mint amikor az ember csupán karácsonykor megy el templomba, meghatja a prédikáció, meghatja a hangulat, talán még meg is könnyezi

azt, amit ott lát és hall, de nem viszi el a magával a mindennapi életébe, nem engedi, hogy az Ige, hogy Isten áltálja őt. Csak egy egyszeri, évente egyszeri alkalom az életében. Nem történik meg viszont az, amit az egyik énekünk így fogalmaz meg: „Általjár sz te mindent: Rám ragyogni engedd Életadó, áldott Lelked” (165. dicséret, 4. vers). A csodálatás, a meghatódás nem alakul át hitté és Isten iránti hálaadássá. Mert az Istenben való hit azt jelenti, hogy feltétel nélkül elfogadom az Ő szavait, bízom ígéreteiben, még akkor is, ha azok emberi elmével mérve képtelenségnek tűnnek, és megtartom parancsolatait. Aki-ben nincs meg a hit, nincs meg az Isten iránti bizalom, az nem mehet be Kánaán földjére – mondja a mai Ige.

Mi keresztyének megértjük Isten reakcióját és haragját a nép örökös zúgolódására, s innen a XXI. század elejéről talán még hajlamosak vagyunk el is ítélni Izrael népét a hitetlenség, Isten elleni lázadás miatt. De ha megnézzük a pusztai vándorlás leírását, állandó motívumként ezeket találjuk: éhség, szomjúság, fáradtság és az idegen népekkel való harc. Vajon rossz néven lehet-e venni a szomjazótól, hogy majd eleped egy cseppnyi vízzért, és az összetörtektől, hogy kétségbeesnek. Ebben az Igében ezzel a kétségbeeséssel találkozunk, és ennek következménye ismét a Mózes elleni zúgolódás és az Isten elleni lázadás. Látni kell azonban azt, hogy ahol egy ember életébe Isten beleszól, és ahol az Ő szavát komolyan veszik, ott mindig kemény küzdelem alakul ki, ott mindig lennie kell lázadásnak, kudarcnak, két-

ségeknek és kísértéseknek is. Ez pedig Mózes esetében sincsen másként, hiszen a nép tagjaként mindezt ő is átéli.

Ebben a helyzetben hangzik el az Úr és Mózes párbeszéde. Mózes, akit akarata ellenére hívott el az Úr és tett meg egy nép vezetőjévé, most ott áll egyedül és tehetetlenül Isten és a nép között. Őt, Mózeszt okolják az emberek a nehézségek miatt. Úgy érzi, egyedül van, és még az Úr is elhagyta. Ebben a reménytelen egyedüllétben Mózes Istenhez fordul, és amikor Vele beszél, akkor olyan szenvedélyes hangot üt meg, amelyből egyértelműen kitűnik, hogy aggódik népéért. Igazi vezető hangja ez. Olyan elkötelezett vezető, aki még Istennek is képes ellentmondani. Közbenjár a népért, és közbenjáró imádsága nem marad teljesen hatástalan, Isten mérsékli az ítéletet. Nem a nép, a zsidó nép irtatik ki, hiszen a következő generáció már beléphet az ígért földjére, hanem csupán azok, akik érintetlenek maradtak annak ellenére, hogy nyilvánvaló módon megtapasztalták Isten védelmét számtalanszor, látták, hogy mit jelent az élő Isten ereje és mit jelent az, hogy az Ő dicsőségéért vezeti a népet. A nép nagy része nem tudja komolyan venni Isten ígértét, hogy ők tulajdonképpen már mint az ígért földjének birtokosai érik el az ígért földjének határát. Isten az ő számukra különítette el azt a területet. Isten által szent az a hely a kiválasztott, megszentelt nemzet számára. De hit nélkül nem mehetnek be oda.

Isten Mózeszt szeretné megáldani. Őt szeretné úgy megáldani, hogy az Egyiptomból kiszabadított néptől nagyobb és

erősebb nép származzon tőle. Nagyobb és erősebb nép, mint az addigi Izrael. Mózes pedig visszahárítja Istennek ezt az ajánlatát. Megmutatja, hogy valóban igaz az, amit pár verssel korábban olvashatunk róla: „Mózes pedig igen alázatos volt, a földön élő minden embernél alázatosabb.” (2Móz 12,3)

Isten előtt a népért közbenjárva azzal érvel, hogy ha az Úr az izraelitákat mind egy szálra kiirtja, akkor az egyiptomiak, akik látták Jahve jelenvalóságát népe körében, látták a felhő- és a füstoszlopot, tapasztalták, hogy hogyan harcol Isten a népért, hiszen a tíz csapás ezt jelentette, azt fogják tudni mondani a kánaanitáknak, hogy ez az Isten nem volt képes arra, hogy bevigye népét a megígért földre. Mózes tehát Isten dicsőségére hivatkozik, hogy az Úr ezért az Ő sérthetetlen dicsőségéért ne irtsa ki az egész népet. Isten megbocsátó kegyelmére hivatkozik, amelyik ugyan utálja a bűnt és meg is bünteti, de az emberen szeretete által könyörül.

Mózes csak Istenre és az Ő ígéreterére tekint és a hálátlanság ellenére arra kéri, hogy tartson ki ígérete mellett. Mózes nem úgy védi a népet Isten fenyegető haragjától, hogy felmutat valami addig észre nem vett, meg nem látott érdemet, melyet a népnek lehetne tulajdonítani. Nem védi a népet. A hálátlansággal szemben tehetetlen az ember. Az emberi feledékenység, hálátlanság, hitszegés ellen nem lehet mit tenni. Egyedül Isten kegyelmében bízhat és arra hivatkozhat. Egészen odáig elmerészkedik, hogy azt állítja, ez kegyelem Isten érdeke is. Ebben talán nem, de abban példa a szá-

munkra, hogy Isten ígéretébe kapaszkodik. Hogy Isten az emberi hitetlenség, hálátlanság ellenére meg akarja mutatni valós természetét; azt, hogy az Ő türelme hosszú, szeretete pedig nagy. Megbocsátja a bűnt és a hitszegést.

Mi is, ahogy az utunkat járjuk az Isten által megígért ország felé, számtalan módon megkísértetünk. Isten ránk bíz feladatokat, embereket, és mi olyan sokszor gondoljuk azt, hogy nincs erőnk, elepedünk egy kis biztatásért, egy kis együttérzésért, és amit Isten nekünk feladatul adott, az agyon akar minket nyomni. Képtelenek vagyunk engedelmesskedni, mert az meghaladja a mi emberi erőnket. Sőt, Isten talán nem is szeret minket, el is feledkezett rólunk. Olyat mért ránk, ami szinte már az életünket fenyegeti. Talán el is akar pusztítani minket. Ilyenkor kell nagyon erősen bekapaszkodni a hitbe, abba a csodálatos ajándékba, amit Istentől kaptunk, és meglátni azt, hogy Aki maga az Élet, az övéi számára is csak az életet

akarja. Hatalmas Közbenjárót kaptunk, aki könyörög értünk és erősít minket a kísértésekben. Jézus Krisztus az, aki nem engedi, hogy elbotoljunk, hogy Isten ellen lázadjunk, hanem a Szentlélek által újragenereszt bennünk a hitet és a bizalmat. És még egy hatalmas ígéretet kaptunk: „Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászadásokkal.” Rm 8:26 A mi hatalmas Közbenjárónkban és a Szentlélek fohászadásában bízva járhatjuk a mi életünk útját, és Ők azok, akik eszünkbe juttatják, hogy az az Isten, Akinek kezébe letettük a mi életünket, az csodásan vezet minket, Ő a mi Jövönk, és az az út, amit Vele járunk, az az életre visz.

Ámen.

*(Bodnár Noémi igehirdetését
2009. szeptember 20-án a gyülekezet
gondnoka olvasta fel)*

PÁR SZÓBAN A SPIRITUAL FEST-RŐL

Szeptember 19-én immár hetedik alkalommal került sor Prágában a **Spiritual Fest elnevezésű rendezvényre, melynek főszervezője a Cseh Testvéregyház mellett működő Geshem kórus.** A délután 2-kor kezdődő fesztiválnak egy gyülekezeti központ (Komunitní centrum Sv.Prokopa) adott

otthont, **Nové Butovicében.** Az alkalom fő színtere a központ gyülekezeti terme volt – itt gyűltek össze fellépők és hallgatók egyaránt. A fellépők két csoportra voltak osztva, az első csoport délután 2 és 4 közt, a második este 6 és 10 óra közt lépett a közönség elé. Mialatt a hangtechnikusok csapatra szabták a mikrofonokat, erősítőket, a nap házigazdája rövid ismertetőt olvasott fel az éppen soron következő kórusról. **A sort egy amerikai énekes, Lee Andrew Davison kezdte,** majd következ-

tek a csehországi kórusok és zenekarok (Bonbon, Husitský sbor Kladno, TNT, Myšáci, Columbella, Hradecké komorní tucteto, True Harmony, Nsango Malamu - a kórus cseh, kongói és angolai énekesekből áll, Grandis, Geshem, Octies) végül a napot a magyarországi Sopron Gospel zárta. A 20-30 perces blokkok végén a közönség vastappsal köszönte meg a kórusok énekét – és senkit nem engedett le a színpadról ráadás nélkül.

Istent sokféleképpen lehet dicsőíteni – erre volt bizonyíték ez a fesztivál is. Nemcsak a műfajok sokfélesége (pl.

country, akapela, world music, ethno, klasszikus feldolgozások) hanem a fellépő kórusok összetételének skálája

(szóló, hangszerkíséretes és kíséret nélküli, akusztikus és elektronikus hangszerek, afrikai dobok, stb.) is **színessé, változatossá tette a délutánt.**

Kórusunkból páran ott voltunk a hallgatóságban. Kevéssel este 10 után élményekkel és ötletekkel

gazdagodva indultunk el otthonainkba remélve, hogy egyszer a mi kis kórusunknak is lesz alkalma énekelni a Spiritual Fest-en.

-sszk-

KONCERTÉLMÉNY

– ÉLMÉNYKONCERT

A múlt héten próba helyett koncerten volt kórusunk nagy része. **Kyje városrész katolikus templomában lépett fel a ČVUT (Cseh Műszaki Egyetem) kórusa.** Nem Prágai olvasóinknak: Kyje nincs a városközpontban de még a városhoz tartozik. Pontosabban, már a városhoz tartozik. A Kyje-i templom éppen ezért nem egy turista-atrakció – sőt, csak mise közben van nyitva. Ez talán még különösebb lelkiületet adott a koncertnek. A templom román stílusú, freskókkal díszített. Régi időkben, az épület veszély esetén erődként is szolgált. Nagyon érdekes, hogy a falaiiban folyosók vannak. Ezen kívül, nagyon értékes, régi orgonája van (Ér-

deklődőknek: <http://www.farnostkyje.cz/?historie-kostela-sv.-bartolomeje-v-kyjich.97> vagy http://www.romarch.cz/CZ/01_katalog/texty/01_katalog_hl_str_praha.htm#kyje).

De most térjünk vissza koncerthez...

Bár a teltház miatt nekünk már csak állóhely maradt, ígyis nagyon szép élményben volt részünk. Rövid bevezető után, amit a helybéli pap mondott, el is kezdődött. Természetesen énekléssel.

A koncert során a következő darabok hangzottak el a következő sorrendben: G. F. Händel: Canticorum iubilo, W. A. Mozart: Ave verum corpus, O. di Lasso: Cantate Domino, J. S. Bach: Choral (Cantata No. 147), J. S. Bach: Sicut locutus est (Magnificat). *Orgonaszóló:* C. Saint Saëns: Ave Verum, **(folytatás a 7. oldalon...)**

FIGYELEM! JÖVŐ HETI ESEMÉNY!

A Cseh- és Morvaországi Magyarok Szövetségének
Prágai Alapszervezete
szeretettel meghívja Önt!

Klánovicei Magyar Nap TÁNC HÁZ

2009. október 2-án, pénteken

15.00 órától

**halászlé és báránygulyás főzése
kondérban, magyar borok
kóstolása és árusítása**

18.00 órától

**a HuzaVonó együttes koncertje
Schäffer Szilveszter – hegedű
Bohák Endre – brácsa
Csatlós Flórián – brácsa
Horváth Ádám – nagybögő
Moussa Ahmed – tánc**

Közreműködik a Nyitnikék táncsoport

**20.00 órától
tánc ház,
magyar táncok
tanítása,
reggelig buli**

Helyszín

Kulturní Centrum Beseda

Slavětínská 120, Praha 9 – Klánovice

FIGYELEM! JÖVŐ HETI ESEMÉNY!

(...*folytatás az 5. oldalról*)

Panis Angelicus, Laudate Dominum, L. Janáček: Graduale (Suscepimus Deus), K. Nystedt: I Will Praise Thee, o Lord, A. Dvořák: O Sanctissima, Ave Maris stella, Zpívejte Hospodinu, *Orgona-szóló*: C. Franck: Panis Angelicus, L. Janáček: Exaudi Deus, Benedictus, K. Nystedt: Laudate Dominum.

Amint a programból is látható, **16. – 20. századi egyházzenei darabok hangzottak el.** Nagyon szép előadásban. Az énekesek úgy 20-25-en lehettek. Meglepetésemre a kórus nem csak diákokból

áll, ahogy azt a neve (A ČVUT kórusa) sugallja. A kórustagok többsége talán már túl is van boldog diákévein. A kórus éneke az egész templomot betöltötte. Nekem személy szerint a legjobban G. F. Händel: Canticorum iubilo és L. Janáček: Graduale (Suscepimus Deus) darabjai tetszettek. Amit vágytam volna hallani ebben a szép öreg templomban, de sajnos nem hallottam, az valamilyen gregorián, vagy más középkori darab. Mi többet mondhatnék még?! Hallani kellett volna!

-Frenky-

GYÜLEKEZTÜNK ÉLETÉBŐL

Az elmúlt hét elején egy különleges telefonhívás lepte meg gyülekeztünk gondnokát. A **Vatikáni rádió magyar adásának szerkesztője, Vertse Márta kereste fel azzal a céllal, hogy a hétvégi pápai látogatás kapcsán beszámolót kérjen a prágai- illetve csehországi keresztyénekről/keresztényekről.**

A presbitérium elé terjesztett, gyorsan megoldandó feladat első látásra elég nehezen megoldhatónak tűnt, mert a reformátusságról beszámolót írni még hagyján, de reformátusokként a prágai katolikusságról írni már nem olyan egyszerű – utánjárást igényel.

Szó szót követett (inkább e-mailek e-maileket), **egy-két napon belül előkerült a volt prágai katolikus pap, Mannesz Simák Ferenc és a CsMMSZ**

elnőnökének, Rákóczi Annának a telefonszáma is. Mannesz atya (aki időközben feladta katolikus papi hivatását és megnősült) röviden felvázolta a katolikus gyülekezet múltját és **sajnálattal állapította meg, hogy jelenleg nincs kilátás arra, hogy újraalakuljon a katolikus gyülekezet** (ami nagy kár, mert lelki munká(s)ra bőven lenne igény a prágai magyarok körében).

A lényeg a lényeg! **A beszámoló elkészült. Olvasható illetve hallgatható is a Vatikáni rádió honlapján,** a következő címen: <http://www.radiovaticana.org/ung/index.asp>. A beszámoló, amely szerintem kicsit érdekes címet kapott (de lehet, hogy csak én vagyok kishitű) a Szlovák Rádió Magyar adásában, a Pátria rádió szombat reggeli adásában is elhangzott – a hangarchívum pontos címét a következő számban leközzöljük. Örülünk, hogy a beszámoló révén talán Valaki(-k) felfigyelnek Prágára. Adj a Isten, hogy így legyen. *-paulus-*

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól (a nyári időszakban) a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban. Istentisztelet alatti **gyermekmegőrzés/vasárnapi iskola** az 1. emeleti klubhelyiségben. A gyerekeket az istentiszteleti alkalom előtt egy nappal be kell jelenteni a 723/960913-as telefonszámon.

Bibliaóra: Az istentiszteletet követően, kb. 18.00-tól (a nyári időszakban).

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kápolnijában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. (*korus@refnet.cz*)

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– A gyülekezeti terem épületében történő felvonócsere miatt **az istentiszteleti alkalmak továbbra is a templomban, a szokott időben, lesznek megtartva.**

– **Várhatóan a jövő hét folyamán érkezik visszajelzés az SzRKE-től a prágai lelkési állással kapcsolatban. Az állásra kiírt pályázat határideje augusztus 15-én telt le, a Zsinati Tanács szeptem-**

ber 25-26-án ülésezett és remények szerint döntött is gyülekezetünk lelkesének ügyében. A Zsinat döntéséről az ÜZENET következő számában beszámolunk (lehetőségeinktől függően, részletesen).

– Az ÜZENET szerkesztősége **ezúton köszöni meg hűséges olvasójának, Bencsik Györgynek biztató szavait.**

– **Gyülekezetünk kórusa, a Mille Do(re)Mi felkérést kapott arra, hogy november 7-én, a Prágai Magyar Kulturális Központban megnyissa, a Magyar nyelv éve alkalmából megrendezett ünneppsorozat záróünnepélyét. A Prágai Magyar Napok keretén belül megrendezett, reggel 10-től este 10-ig tartó ünnepség programja nagyon gazdagnak ígérkezik. Erről az ÜZENET következő számaiban még természetesen részletesen beszámolunk. A szolgálat mellett a fellépés alkalom arra, hogy kórusunk ismertebb legyen a prágai, és csehországi magyarság körében.**

BÖLCSESSÉG ?!

(INKÁBB CSAK VICC)

„Én támogatom a melegek házasságát – ideje, hogy ők is szenvedjenek!”

(Egy transzparens szövege a nemrég Budapesten megrendezett melegfelvonulásról.)

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP